

## ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Αλλαγή «γραμμής πλεύσης» στην πολιτική για την παραγωγή δομημένου χώρου και τη διαχείριση του εναπομείναντος ελεύθερου στην Ελλάδα, επιτάσσει η εικόνα και η καθημερινή λειτουργία των ελληνικών πόλεων και οικισμών.

Το σήμερα (και κυρίως το αύριο) «ζηπάει» επειγόντως λύσεις, που θα εγγυώνται οικονομική βιωσιμότητα, κοινωνική συνοχή, ποιότητα ζωής, ασφάλεια και –κυρίως– υψηλή προστασία του περιβάλλοντος, με μια νέα αντίληψη για την πολεοδομία και την αρχιτεκτονική.

Δεν μπορούμε πια να διαχωρίζουμε την πόλη από το φυσικό περιβάλλον της. Η εποχή επιβάλλει – με επιτακτικό τρόπο– τη συνολική αναβάθμιση του αστικού μας περιβάλλοντος. Και εκτός από την πολιτεία κάθε αυτήν, και οι ΟΤΑ πρέπει να συνειδητοποιήσουν το μεγάλο μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί έναντι της πόλης και των πολιτών.

Με βάση αυτό το σκεπτικό, η Μόνιμη Επιτροπή Αρχιτεκτονικών Θεμάτων του ΤΕΕ/ΤΚΜ, κατέγραψε προβλήματα και διατύπωσε απόψεις για πέντε περιοχές-«κλειδιά» της Θεσσαλονίκης (Πλατεία Διοικητηρίου, Οικόπεδο Φιλικής Εταιρείας 10 και Τσιμισκή, Νέο Δικαστικό Μέγαρο, Μητροπολιτικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης στο στρατόπεδο Φαρμάκη και Άγιος Στυλιανός).

Το πλήρες κείμενο της πρότασης-εισήγησης της Μ.Ε., το οποίο εγκρίθηκε από τη διοικούσα επιτροπή του ΤΕΕ/ΤΚΜ, ακολουθεί:

Την τελευταία δεκαετία οι πόλεις στην περιοχή της Μεσογείου και ιδιαίτερα έντονα στη χώρα μας, υφίστανται ήδη τις συνέπειες από τα εμφανή πλέον περιβαλλοντικά προβλήματα, αποτέλεσμα των παραπάνω αναπτυξιακών λογικών για οικονομική μεγέθυνση χωρίς όρια, περιορισμούς και κανόνες, που βασίστηκε στην υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων και επέφερε πλήρη διαταραχή στη λειτουργία των πόλεων.

Καθίσταται πλέον επιτακτική η ανάγκη αλλαγής πολιτικής, που να στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας σε όλους τους τομείς της ζωής των πόλεων και των οικισμών, με αποτελεσματικές και συνολικές λύσεις στα ζητήματα της ανάπτυξης, λύσεις που θα εγγυώνται οικονομική βιωσιμότητα, κοινωνική συνοχή, ευημερία, ποιότητα ζωής, ασφάλεια και κυρίως υψηλή προστασία του περιβάλλοντος, με βάση μια νέα αντίληψη για την πολεοδομία και την αρχιτεκτονική, που θα διαπνέονται από την οικολογική σκέψη και πρακτική.

Η διαδικασία μιας στέρεως πορείας για την αστική, οικονομική και πολεοδομική ανάπτυξη, η δημιουργία νέων κέντρων κι η ταυτόχρονη αναβάθμιση των δημοσίων τόπων, η διαφύλαξη και αξιοποίηση των ελεύθερων χώρων και η πυκνωση του υφιστάμενου αστικού ιστού, η ενίσχυση της ταυτότητας του κτηρυγμένου ιστορικού τόπου, θα μπορούσαν να αποτελέσουν το σχέδιο για βιώσιμη ανάπτυξη με σαφή προσανατολισμό.

Οι σημειακές παρεμβάσεις κι αναπλάσεις πρέπει να έχουν αναφορά στο σύνολο του αστικού ιστού, να είναι ενταγμένες σε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα, έτσι ώστε να συμβάλουν στην ουσιαστική αναβάθμιση της πόλης, του Π.Σ.Θ. Δεν μπορούμε πλέον να διαχωρίζουμε την πόλη και τα προβλήματα της από το φυσικό περιβάλλον. Δεν μπορούμε μόνο αποσπασματικά κι

ασύνδετα να “επιλύουμε” θέματα αγνοώντας μια συνολική στρατηγική.

Για του λόγου το αληθές η επικαιρότητα ισοπεδώνει συλλήβδην τα πάντα και αντί να αναζητούμε νέα σημεία αναφοράς, καινούργια χαρακτηριστικά, νέες μορφές ανάπτυξης για την πόλη αναπροδοτούμε κατά βάση τα ίδια και τα ίδια ανάλογα με την περίπτωση, ανάλογα την “σκοπιμότητα” που διευκολύνουμε. Έτσι οι μονοδιάστατες αναφορές οδηγούν αναπόφευκτα σε σταθερές και κλειστές ερμηνείες που αδυνατούν να εκφράσουν στο χώρο την πολυπλοκότητα. Η εκτεταμένη αρνητική δημοσιότητα, με αφορμή την υπόθεση Ζαχόπουλου, δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε ισοπεδωτικές κρίσεις κι απλουστεύσεις, που εξυπηρετούν μόνο εφήμερες σκοπιμότητες.

Η εποχή μας επιβάλλει, με επιτακτικό τρόπο, μια συνολική αναβάθμιση του αστικού περιβάλλοντος. Το όραμα της πόλης του αύριο είναι ένα θετικό όραμα, που κατευθύνεται από τη συλλογική αντίδραση όλων των πολιτών και των τοπικών φορέων, ενάντια στις λανθασμένες επιλογές του παρελθόντος. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρέπει να συνειδητοποιήσουν την ευθύνη τους έναντι της πόλης και των πολιτών και μέσα από τη σύνταξη «ολοκληρωμένων τοπικών προγραμμάτων αειφόρου ανάπτυξης», σε εφαρμογή των κατευθύνσεων της Στρατηγικής της Ε.Ε. για αειφόρο ανάπτυξη, να ανταποκριθούν στις προσδοκίες για βελτίωση του αστικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής σε αυτό.

Με βάση το πλαίσιο αυτό επιχειρείται η διατύπωση ορισμένων απόψεων για θέματα που απασχολούν ή πρέπει να απασχολήσουν την πόλη και τους φορείς της.

### ■ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ



Το βέλτιστο θα ήταν να είχε επιβληθεί ρυθμιστικός κι πολεοδομικός επανασχεδιασμός για το κέντρο της πόλης, που ως ιστορικός τόπος πρέπει να αναδειχθεί. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με έμπνευση και με όχημα την αρχιτεκτονική. Αυτή είναι η ενδεδειγμένη απόφαση για την ανανέωση της αρχιτεκτονικού προσώπου της Θεσσαλονίκης και τον μετασχηματισμό της φυσιογνωμίας της.

Στην προκειμένη περίπτωση είμαστε αντιμέτωποι με διλήμματα του είδους:

**Είναι συμβατή η συνύπαρξη χώρων αναψυχής με αρχαιολογικούς χώρους;**

Η συνύπαρξη αρχαίων με χώρους αναψυχής αλλά και άλλες χρήσεις όχι μόνο δεν είναι ασύμβατη, αλλά

αντίθετα σε πολλές περιπτώσεις είναι και επιθυμητή. Αρκεί οι παρεμβάσεις να μην καταστρέφουν την πολιτιστική μας κληρονομιά. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα διεθνώς που έχουν καταδείξει ότι η παράλληλη λειτουργία άλλων χρήσεων μέσω σύγχρονων αρχιτεκτονικών παρεμβάσεων, συμβάλλει στην προβολή και οικειοποίηση της αρχαιολογικής και γενικότερα της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς από τους πολίτες.

**Είναι χρήσιμη ή όχι η χωροθέτηση parking στη συγκεκριμένη θέση;**

Το ερώτημα δεν εστιάζεται στην δεδομένη και αδιεμφισβήτητη ανάγκη της πόλης μας για χώρους στάθμευσης. Η συνύπαρξη όμως αρχαιολογικού χώρου με υπερκείμενο parking, δεν έχει προηγούμενο στη διεθνή πρακτική. Επιπρόσθετα από τη σύντομη ενημέρωση που είχαμε, η χωροθέτηση του parking δεν ευνοεί την ανάδειξη και οικειοποίηση του αστικού χώρου που θα προκύψει. Δημιουργείται δηλαδή ουσιαστικά, λόγω των υψών που απαιτούνται, κτίριο εκεί που θα ήταν επιθυμητό να προκύψει μια σύγχρονη αστική πλατεία. Η ισοπεδωτική ερμηνεία του «έχουμε ανάγκη χώρων στάθμευσης, συνεπώς τους χωροθετούμε πάνω από αρχαιολογικούς χώρους» δεν συμβαδίζει με την προσδοκία για την αναβάθμιση του αστικού περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.

**Είναι σκόπιμο να πετάξουμε 400.000€ στο καλάθι των αχρήστων;**

Το θέμα της οικονομικής διαχείρισης θα έπρεπε να απασχολήσει τους αρμόδιους φορείς. Η κριτική που εκφράζουμε δεν αφορά στην ήδη δεδομένη αξιολόγηση των προτάσεων που υποβλήθηκαν από τους συναδέλφους μας που συμμετείχαν στο διαγωνισμό. Την ευθύνη για αυτό έχει η αρμόδια επιτροπή αξιολόγησης του διαγωνισμού. Η κριτική μας εστιάζεται στις προδιαγραφές βάσει των οποίων διαγωνίστηκαν.

**Είναι σκόπιμο να προκηρυχθεί μελέτη μόνο για την ανάδειξη των αρχαίων;**

Η ανάδειξη των αρχαίων εκτός από τη δεδομένη ανάγκη προστασίας τους είναι κατά την άποψή μας ένα κατ'εξοχήν αρχιτεκτονικό ζήτημα. Όπως ήδη έχουμε αναφέρει δεν είναι ασύμβατη η συνύπαρξη αρχαιολογικών χώρων με διάφορες χρήσεις, είναι όμως ασύμβατη με τη χωροθέτηση του parking. Οι αρχαιολογικοί χώροι, με βάση τη διεθνή εμπειρία, λειτουργούν ως πόλοι έλξης για τους κατοίκους της πόλης αλλά και για επισκέπτες, εάν συνδυαστούν με κατάλληλες αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις και πάντα με γνώμονα τη βέλτιστη ένταξή τους στο αστικό περιβάλλον. Δεν πρέπει να καταλήξουν χώροι νεκροί και υποβαθμισμένοι αλλά αντίθετα χώροι που θα συμβάλλουν στην αναζωογόνηση της πόλης και του περιβάλλοντος, συνδυάζοντας, την αρχαιολογική κληρονομιά με την σύγχρονη αρχιτεκτονική έκφραση.

Είναι προφανές ότι θα ήταν προτιμότερο να είχε επιλεγεί η διαδικασία του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού, ώστε να επιλεγεί η βέλτιστη λύση με την καλύτερη διαγωνιστική διαδικασία. Όμως αυτή τη στιγμή υπάρχει σε εξέλιξη ένας διαγωνισμός, τα αποτελέσματα του οποίου θα πρέπει να εξετάσουμε με βάση τα παραπάνω διατυπωθέντα κριτήρια και να επιδιώξουμε στην επόμενη φάση, να επανεξεταστούν εν μέρει οι προδιαγραφές, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις παραπάνω παρατηρήσεις.

### ■ ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ & ΤΣΙΜΙΣΚΗ

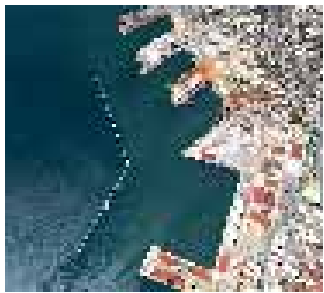
Υπό το πρίσμα των παραπάνω γενικών αναφορών πρέπει να αναφερθεί ότι η νέα πόλη χτίζεται πάνω στα αρχαία, καθώς αξιολογούνται κάθε φορά το γενικό πλαίσιο και τα ειδικά δεδομένα. Σε κάθε περίπτωση ο τρόπος διαχείρισης των αρχαίων, σήμερα πρέπει να σχετίζεται με την συνάρτη-



ση: ανάδειξη αρχαίων, ένταξη στον αστικό χώρο και όταν πρέπει δημιουργία κατασκευών που να αναδεικνύουν τα αρχαιολογικά ευρήματα. Τα αρχαιολογικά συγκροτήματα συνιστούν αναγνωρίσιμο αρχαιολογικό χώρο και εντάσσονται οργανικά στις λειτουργίες της πόλης.

Στο τμήμα του συγκεκριμένου οικοπέδου που είχε απομείνει, η διαιώνιση μιας υποβαθμισμένης εικόνας κι η διατήρηση του τμήματος του προτεινόμενου ως έχει, κρίθηκε ως γνωστόν το 1998 από το ΥΠ.Π.Ο. και δόθηκε άδεια ανέγερσης οικοδομής. Σήμερα -χρόνια μετά- περιπτώσιολογικά επανέρχεται ως θέμα, αφού είναι σαφές ότι αφενός νομοτυπώς οικοδομείται ήδη και αφετέρου αναδεικνύεται το προτείνουμε μέσα από αρχιτεκτονικές χειρονομίες που εντάσσονται υπολείμματα αρχαίων στις ανάγκες και λειτουργίες μιας σύγχρονης πόλης. Επισημαίνεται ότι πρέπει να διακρίνουμε την κλίμακα και να μην γίνεται σύγκριση του τμήματος αυτού με την αναγκαιότητα ανάδειξης του τείχους στην Άνω Πόλη.

#### ■ ΝΕΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ



Από το 2007 υφίσταται προγραμματική συμφωνία μεταξύ Υπουργείου Δικαιοσύνης και ΟΛΘ, για την "σύντομη κατασκευή του Νέου Δικαστικού κτιρίου στην Θεσσαλονίκη, ακριβώς έναντι του υφισταμένου Δικαστικού Μεγάρου". Ειδικότερα προβλέπεται η ανέγερση κτιρίου 7.500τ.μ και 3.000τμ υπογείων χώρων για την στέγαση του Ειρηνοδικείου και Παισαμοδικείου. Η μελέτη θα εκπονηθεί από την "ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.", η οποία θα μεριμνήσει για την έκδοση ΚΥΑ Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Δικαιοσύνης που θα ισοδυναμεί με πολεοδομική άδεια. Η δημοπράτηση και επίβλεψη του έργου θα γίνει από τον ΟΛΘ, όπως και η χρηματοδότηση της κατασκευής, μέσω δανείου. Τα ποσά αυτά θα καλυφθούν από το Υπουργείο Δικαιοσύνης από τον καθορισμό του μισθώματος. Οι Δικαστικοί λειτουργοί, από την άλλη πλευρά, επιστημονούν ότι η μεταφορά του Ειρηνοδικείου και Παισαμοδικείου δεν θα αποσυμφωρήσει τις Υπηρεσίες στο υπάρχον Δικαστικό Μέγαρο και αντιπροτείνουν την μεταφορά του Εφετείου και της Εισαγγελίας Εφετών!

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η χωροθέτηση των Βασι-

κών λειτουργιών της πόλης γίνεται αποσπασματικά, χωρίς ενιαίο σχέδιο πολεοδομικών ρυθμίσεων, χωρίς σαφές κτιριολογικό πρόγραμμα και χωρίς αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Η αρχιτεκτονική διαδικασία και η συνεπαγόμενη φυσιογνωμία του κτιρίου, για ένα κτίριο δημοσίου συμφέροντος θεωρείται πάρεργο ενώ όλο το πλέγμα των ρυθμίσεων είναι πρωτόγνωρες και ελέγχονται τουλάχιστον ως προς την τήρηση των πολεοδομικών όρων κι προϋποθέσεων.

Είναι φανερό ότι ενώ στον Ευρωπαϊκό χώρο αντίστοιχες περιπτώσεις είναι στο επίκεντρο του αρχιτεκτονικού ενδιαφέροντος (Δικαστήρια στο Μπορντό, νέο κτίριο αστικών δικαστηρίων στην Μαδρίτη), στην χώρα μας και στην πόλη μας τα κτίρια δημοσίου συμφέροντος -που θα σηματοδοτήσουν την φυσιογνωμία της πόλης- θεωρούνται "τυχαία κατασκευάσματα" χωρίς αρχιτεκτονική υπόσταση, χωρίς στοιχειώδη μελέτη πολεοδομικών κι αρχιτεκτονικών παραμέτρων, χωρίς ουσιαστικά κτιριολογικό πρόγραμμα που να απαντά στα συσσωρευμένα προβλήματα της Δικαιοσύνης.

Βιαστικά συμπίεζονται πρόχειρες λύσεις που πρέπει να απορριφθούν πάραυτα. Να απορριφθούν τόσο για την προχειρότητα των προσεγγίσεων όσο και για την διαδικασία της εκπόνησης των αρχιτεκτονικών μελετών, που δεν ανταποκρίνονται κατ' ελάχιστον στην οφειλόμενη χειρονομία για τέτοιας φύσεως κτίρια. Αλλά και σε τεχνικό επίπεδο είναι αδιανόητο να είναι επιβλέπων Φορέας ο ΟΛΘ, σε "μελέτη της Θέμιδος", καθώς κτίρια σύνθετων αρχιτεκτονικών κι τεχνικών απαιτήσεων προϋποθέτουν ανάλογο Φορέα επίβλεψης. Μόνο άγνοια κινδύνου δικαιολογεί τέτοιες επιλογές.

Η πολιτεία και οι φορείς του δημοσίου δεν έχουν κατανοήσει την σημασία των δημοσίων κτιρίων με αρχιτεκτονική έκφραση για την αναβάθμιση των πόλεων και κυρίως δεν αισθάνονται την ανάγκη πως απαιτείται αντικατάσταση της πολιτικής των κατασκευών με αυτήν της ποιότητας του σύγχρονου αρχιτεκτονικού έργου και της οικοδόμησης κτιρίων σύγχρονης αρχιτεκτονικής που να λειτουργούν ως μοχλοί ανάπτυξης και να εκφράζουν την όποια δυναμική της κοινωνίας.

#### ■ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΦΑΡΜΑΚΗ



Είναι γνωστή η πρόβλεψη χωροθέτησης του κέντρου διοίκησης μητροπολιτικού επιπέδου στο στρατόπεδο Φαρμάκη. Είχαν καθοριστεί οι όροι και προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του απαραίτητου κτιριολογικού προγράμματος, ενώ έπρεπε να ληφθεί μέριμνα για την συνολική ανάπλαση της περιοχής, που εκτός των άλλων περιλαμβάνει αξιολογό αριθμό διατηρητέων κτιρίων. Ταυτόχρονα είχε εξειδικευτεί στο Ρυθμιστικό σχέδιο η χωροθέτηση διοικητικού κέντρου στο στρατόπεδο Μ. Αλεξάνδρου, στην δυτική πλευρά του Π.Σ.Θ. Με απόφαση του Γ.Γ. Περιφέρειας Κ. Μακεδονίας είχε προκηρυσθεί η διαδικασία για την μελέτη οργάνωσης του χώρου σε μητροπολιτικό κέντρο διοίκησης κι ανέγερσης υπηρεσιών της Περιφέρειας, με βάση την διαδικασία της παρ.5 άρθρου 11Ν716/77.

Από το 2004 χρόνο προκήρυξης για την ανάθεση της μελέτης -μετά από αξιολόγηση των προκαταρκτικών

μελετών- και την κατακύρωση αυτής σε σύμπραξη γραφείων μελετών, το θέμα παραμένει χωρίς καμία εμφανή πρόοδο.

Για την παρακολούθηση κι ενημέρωση της Επιτροπής, αλλά και του ΤΕΕ/ΤΚΜ για ένα θέμα σημαντικό, πρέπει να υποβληθεί ερώτημα εγγράφως στον Γ.Γ. της Περιφέρειας και στο Νομάρχη Θεσσαλονίκης, ώστε να πληροφορηθούμε την πρόοδο, εφόσον υπάρχει, και κυρίως τις προθέσεις για την επίλυση του προβλήματος εγκατάστασης των υπηρεσιών τους στα προβλεπόμενα δύο (2) κέντρα μητροπολιτικής διοίκησης, στα στρατόπεδα Φαρμάκη και Μεγάλου Αλεξάνδρου.

#### ■ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ



Το θέμα σχετίζεται με την χωροθέτηση και σχεδιασμό νέου κτιρίου, στον περιβάλλοντα χώρο των κρηγμένων ως διατηρητέων κτιρίων (βρεφονηπιακός σταθμός και βρεφοκομείο) της πρώην σχολής Καζές, ιδιοκτησίας της Ισραηλιτικής Κοινότητας. Στα κτίρια αυτά στεγάζεται ο βρεφονηπιακός σταθμός "Άγιος Στυλιανός" Τελευταία η Ι.Κ.Θ. προκήρυξε και ολοκλήρωσε "κλειστό" αρχιτεκτονικό διαγωνισμό με πρόσκληση επιζητώντας, μετά την κατεδάφιση κάποιων κτιρίων, την δημιουργία νέου κτιρίου λαμβάνοντας υπόψη επιλύσεις σε επίπεδο Ο.Τ. και σε συνύπαρξη με τα διατηρητέα κτίρια.

Το οικόπεδο έκτασης 4.373,76 τ.μ. με Σ.Δ. 3, αποδίδει μία κτιριακή μάζα 13.458 τ.μ. Στο Γ.Π.Σ. προβλέπονται χρήσεις κατοικίας και πρόνοιας. Ζητήθηκε η οικοδόμηση κτιρίου για κατοικία της τάξης των 4.000 τ.μ. (Σημειώνεται ότι για οποιαδήποτε ιδιωτική οικοδόμηση, θεωρείται αυτόνομη η εξάντληση του Σ.Δ. και η υπέρβαση του συνήθως, μέσω ρυθμίσεων του κτιριοδομικού κανονισμού. Τα 9.458 τ.μ. μιας κρίσιμης οικοδομικής μάζας, που δεν χρησιμοποιούνται, επιδρούν καταλυτικά στην όποια πρόθεση οικοδόμησης και στην σχέση κτιρίων, οικοδομικού τετραγώνου και περιβάλλουσας περιοχής).

Η προκρινθείσα αρχιτεκτονική μελέτη, από την ορισθείσα επιτροπή επιλογής (όπου συμμετείχαν και Φορείς αρμόδιοι για το θέμα), όπως αυτή παρουσιάστηκε στην Μ.Ε. αντιμετωπίζει με ιδιαίτερη ευαισθησία την ένταξη του νέου κτιρίου στο Ο.Τ., την συνύπαρξη των διατηρητέων με το νέο κτίριο και προσφέρει μια σύγχρονη αρχιτεκτονική άποψη, για την ανανέωση κι τόνωση της φυσιογνωμίας της περιοχής.

Η αρμονική σχέση με τις λειτουργίες του βρεφονηπιακού σταθμού κι η ταυτόχρονη απόδοση των διατηρητέων στο Δήμο Θεσσαλονίκης για την απρόσκοπτη συνέχιση της λειτουργίας του, η έγκριση των μελετών από τους αρμόδιους Φορείς -μαζί με όλα τα παραπάνω- δίδουν την βεβαιότητα ότι η πρόθεση σχεδιασμού και υλοποίησης του νέου κτιρίου, είναι αποδεκτή.

Είναι σημαντικό η πόλη να διατηρεί την ιστορική της μνήμη ως στοιχείο αυτογνωσίας για την πορεία της στο μέλλον, όμως η άποψη πως «σε ένα χώρο ιδιαίτερης μνημειακής κι ιστορικής αξίας για την πόλη» είναι αδιανόητη η ανέγερση νέου κτιρίου, δεν έχει γενική ισχύ και στην προκειμένη περίπτωση δεν πρέπει να υποστηριχθεί για όλους τους λόγους που εκτέθηκαν παραπάνω. ■